

#CATALUNYALLIBERTAT P6,7

Cop de porta del TC a invertir Puigdemont

POSICIÓ • El tribunal accepta ara la impugnació de Rajoy del gener, suspèn la candidatura i La Moncloa diu que el president en cap cas ho tornarà a ser

“Espanya no té projecte per a Catalunya”
Entrevista a Carles Puigdemont
La República, demà al quiosc i diumenge amb El Punt Avui

COP • El Consell de Garanties també dona un revés a la investidura i conclou que el canvi de la llei de presidència vulnera les normes bàsiques

EUROPA-MÓN P30-32

Indignació per la sentència a La Manada

La condemna a 9 anys per abús sexual descarta la violació
Rebuig polític i social per un veredicte que provoca inseguretats

La crònica Jordi Panyella
No hi ha prou solapa per a tant de llaç

La plaça Sant Jaume de Barcelona va quedar petita per tantes persones que protestaven per la sentència ■ JUANMA RAMOS

La POBLA de SEGUR
Vila del Llibre
28 i 29 d'abril 2018
El festival d'exposicions lliúres de proximitat, editorials independents, literatura i natura, espectacles, gastronomia i béns, tallers, activitats infantils i molt més!

NACIONAL P27
L'economia va millor del previst, segons la Cambra

NACIONAL P20
Una militant de Cs fa malbé material de l'ANC

Amb El Punt Avui
El domàs d'Òmnium **4,95 EUROS**

ni una gota més!
HUMITAT-STOP
No amagui la humitat, elimini-la per sempre!
Distribuidor per la província de Girona:
ANTONI PAGÈS - 17753 ESPOLLA - Tel. 972 563 418
Mòb. 678 323 938 - antonipages@telefonica.net

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Homenatges

El dia que vam commemorar l'aniversari de la mort de Martin Luther King, el ministre espanyol de l'Interior va escriure un missatge que reproduïa una de les famoses frases del doctor. Aquesta: "Si sabés que el món s'acaba demà, avui encara plantaria un arbre". És un missatge fantàstic d'esperança i de creença ferma en el present, en la immediatesa, en la necessitat de fer coses encara que sàpigues que potser no duran enlloc. Per acabar-ho de rematar, el ministre va afegir, de la seva pròpia collita: "Fa 50 anys de l'assassinat de Martin Luther King, i el seu somni de viure en pau com a germans continua present". Vaig pensar dues coses. Que era molt bonic que tot un ministre de la policia fes referència a una de les personalitats que va ser més perseguida i colpejada per la policia, la qual defensava –com totes les policies– les lleis vigents, aprovades democràticament i combatudes sense violència per qui considerava que eren injustes.

Estic frisant per veure com homenatjarà Zoido el Maig del 68, que va convertir París en un camp de batalla i en una revolució

La segona cosa que vaig pensar és que era molt fàcil apropiarse dels mites i de la història. Que, de fet, vaig pensar, és la cosa més fàcil de totes, perquè –com que ocupen un lloc a les enciclopedies– no fan mal a ningú i tant serveixen per defensar una manera de veure el món com justament la contrària.

Estic frisant per veure com homenatjarà el ministre la pròxima efemèride, la del Maig del 68, també cinquanta anys després dels dies que van convertir París en un camp de batalla i en una revolució que ara, per exemple, serveix com a teló de fons de la col·lecció de primavera de Gucci. Tot s'ho empassa, el poder. Potser farà un tuit que dirà: "Sota les llambordes, la platja". I afegirà: "Sempre s'ha d'anar al fons de les coses". O potser recordarà aquella proclama que deia: "La imaginació al poder", que podria ser una manera de justificar les interlocutòries judicials. O "Prohibit prohibir". Ai, no. Aquesta no la podrà fer servir. Seria molt difícil, fins i tot per a Zoido, fer un homenatge històric amb un nivell tan exagerat de pantomima.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Reescriure de dalt a baix

L'altre dia els parlava dels correctors que reclamen que el seu nom figuri en els crèdits o en la portada dels llibres que ajuden a endreçar gramaticalment. Em vaig mostrar una mica esverat: si tant protagonisme sol·liciten deu de ser que la seva feina supera la simple revisió d'originals. Em vaig fer una pregunta: que no dominen la llengua, els nostres escriptors? Magí Camps, amic i editor i corrector de *La Vanguardia*, em va respondre pel conducte públic del Twitter: "Creu-me que és veritat: hi ha autors impublicables sense un corrector que reescrigui l'original de dalt a baix. Bones idees i poc estil (per no dir que no saben de lletra)." Reescriure l'original "de dalt a baix", autors que "no saben de lletra"... Una mica més tard, en una segona piulada matisava: "N'hi ha de tota mena, és clar. Hi ha molta creació de llenguatge en la literatura." Immediatament hi afegia: "Però aquests *best-sellers* que surten alhora en les dues llengües han tingut una llarga cocció, fins al punt que de vegades està més ben escrita la traducció que l'original." A l'article jo ha-

“L'escolarització en català, ha donat bons correctors i mals escriptors?”

via projectat sospites sobre aquests *best-sellers*: són escrits en català o en castellà? Quina és la versió original i quina la traducció? Després del que em diu en Magí, la resposta es fa més urgent. Quina és la traducció, que la llegirem?

Fos aquesta l'única pregunta... Me n'han vingut una pila. Els editors –o els jurats, si el llibre opta a premi–, quina mena d'originals reben? Mentre els llegeixen, intueixen com quedaran un cop el corrector els hagi reescrit "de dalt a baix" o hagin estat traduïts? Torno al comentari d'Eduard Artells un cop va haver corregit *Onades sobre una roca deserta*: "No escriuré mai

més un llibre de Terenci Moix". I l'èxit de l'escolarització en català? Ha donat bons correctors però escriptors que "no saben de lletra"? Fa molts anys vaig entrevistar Bartomeu Bardagí, corrector de Josep Pla. Em va dir que esmenar el "gegant" era una gosadia: "alguna *iglésia*, alguna vacil·lació..." Pedrolo també rebia auxilis. O el mateix Salvador Espriu, que havia vingut a "salvar els mots". Ho sé perquè la meva germana Marta els repassava. Poca feina, res de reescriure ni de reclamar el nom a la portada. Que no són els escriptors els que creen la llengua, els que marquen canons? Ho són ara els correctors?

Tot això, és privatiu de la "literatura" catalana? Un autor francès, per parlar d'un idioma orgullós d'ell mateix, també delega en el corrector la *politesse*? He posat "literatura" entre cometes. Sembla que Magí Camps es limiti als *best-sellers*, o m'agrada pensar-ho. Haurem de buscar els llibres dels autors que ofereixen "molta creació de llenguatge". Com els coneixem? Seran aquells on el nom del corrector no figuri a la portada?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/44xf5s>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Paradoxes

Hi ha, en aquests moments, dues grans paradoxes en la política catalana. Probablement n'hi ha més, és cert, però jo aquests dies m'he fixat en dues de molt concretes que tenim sobre la taula. La primera, la que protagonitza el govern espanyol en relació amb la decisió de la mesa del Parlament de Catalunya d'acceptar el vot delegat d'Antoni Comín i de Carles Puigdemont. El govern del PP, tan guerrer, tan bel·ligerant fins ara amb qualsevol decisió que afavoreixi les forces independentistes, ha reaccionat de la manera més tèbia possible. Surt Rajoy dient que això no pot ser, que estudiaran recórrer contra la decisió i, vint-i-quatre hores després, aclareix que no, que de moment no hi presentaran cap recurs. Per què? La cosa és ben simple: si el PP du al TC el vot delegat de Comín i Puigdemont, el president espanyol sap molt bé que aquest tribunal suspendrà automàti-

“A vint-i-cinc dies del desenllaç hi ha, en aquests moments, algunes contradiccions aparents

cament aquests dos vots delegats i, aïllades, la CUP serà imprescindible en qualsevol votació per investir president. I si la CUP només vol Puigdemont (com diu), ja som al cap del carrer i anem a eleccions. Es pot ser, doncs, bel·ligerant i tou alhora? La segona paradoxa la vivim a casa nostra, quan les formacions independentistes, especialment Junts pel Sí, deixen

entreveure que no passa res si anem a eleccions, que serà per culpa del govern de Madrid i que les formacions independentistes tornaran a sumar. Volen, doncs, anar a eleccions com sembla? No ho sé. La paradoxa, si hem de fer cas de les enquestes (de les que es publiquen i de les que no) és que, efectivament, en cas d'eleccions les forces independentistes tornarien a sumar. JxSí continuaria essent la força independentista més votada, seguida molt de prop per ERC i, és clar, per la CUP. JxSí, diuen (diuen, diuen, diuen...) que perdria tres o quatre diputats; que ERC en podria perdre tres més i, és clar, que la CUP tornaria a vorejar la desena. En resum, que la suma sumaria però que tornariem, com al joc de l'oca, a la casella de sortida. Rajoy no vol vots delegats però els permet. Les forces independentistes volen govern, però parlen d'eleccions. Paradoxes. Falten 25 dies.

EDITORIAL

Aval judicial al no és sí de les 'manadas'

La sentència del cas de La Manada que ha dictat l'Audiència de Navarra és una veritable vergonya per l'absolució de violació dels cinc acusats. El tribunal rebaixa al delictes menor d'abusos sexuals continuats el fet que un grup d'homes tanqués en un portal de Pamplona una noia de 18 anys i l'agredís de forma grupal, penetració inclosa. Si hi afegim el vot particular d'un dels magistrats que defensa l'absolució total, insinuant que la víctima fins i tot podria haver gaudit de la situació, estem davant una aberració irresponsable. El problema de la sentència no és si els 9 anys de condemna són suficients sinó que obre l'interrogant sobre què cal que passi perquè una agressió pugui ser considerada violació.

Els jutges de La Manada no han trobat violència suficient en l'agressió malgrat que en la sentència es descriu com arraconen la jove, que crida terroritzada. Paradoxal visió de la violència segons els casos té la justícia espanyola. Equiparar a un cert consentiment el fet de la falta de resistència sabent que forcejar pot comportar a la víctima d'una violació la mort és terrorífic. O t'arrisques a la mort o el jutge ho considera consentiment? L'Audiència de Navarra dinamita el no és no justificant la prepotència masculina. Les dones tenen tot el dret de vestir com vulguin, emborratxar-se i insinuar-se tant com els vingui de gust sense que res d'això pugui servir d'atenuant en una violació. Perquè en el moment que la dona diu no –sigui des del minut zero o fins i tot enmig d'una relació–, la consumació d'un acte sexual ha de ser considerada una agressió intolerable i jutjada com a violació. El masculisme imperant en la judicatura espanyola deixa avui les dones sumides en el terror i el conjunt de la ciutadania immersa en la indignació.

De reüll

Odei A.-Etxearte

Els principis del PNB

Deia Andoni Ortuzar, el president del PNB, en l'acte de celebració de l'aberi eguna, que el partit no avalaria els pressupostos de Mariano Rajoy mentre hi hagués el 155 a Catalunya. “És una qüestió de principis: amb el 155 no hi juguem.” Pel camí de la negociació, els nacionalistes bascos han perdut els principis i alguna cosa més. Sense desmerèixer la victòria pírrica per als beneficiats directes, l'increment de les pensions tancarà un altre cop el debat de fons per garantir la sostenibilitat del model públic i, mentrestant, Rajoy continuarà

Urkullu pacta amb un govern que avala que hi hagi presos polítics

empenyent els ciutadans a fer-se plans privats; una ciutadania cada cop més precària i que pretén resignada amb l'empobriment, com si no hi hagués res a fer per mantenir les pensions. Ara la consigna del PNB és que si els independentistes catalans formen govern i Rajoy manté la intervenció

de l'autonomia, votaran en contra de l'aprovació final dels comptes. Ha! Amb la credibilitat esquinçada, el mateix Iñigo Urkullu que va mediar sense èxit entre els governs català i espanyol, avala ara un govern capaç de suprimir una autonomia menys sobirana que la basca. El problema no és, només, que potser algun dia Euskadi tastarà el mateix xarop d'estopa en un estat de les autonomies sense garanties. El problema és que Urkullu pacta amb un govern que avala l'existència de presos polítics i exiliats, i una repressió sense precedents que ja comença a fer envermellar Europa.

Les cares de la notícia

FISCAL GENERAL DE L'ESTAT

Julián Sánchez Melgar

Desproporció

La fiscalia manté l'acusació de terrorisme als vuit joves d'Altsasu i ha arribat a qualificar la baralla amb els dos guàrdies civils de “xenofòbia, racisme i feixisme en estat pur”. Demanar penes de fins a 62 anys de presó és un despropòsit fruit d'una qualificació penal que no s'ajusta a la realitat.

PORTAVEU DEL PNB AL CONGRÉS

Aitor Esteban

Canvi de torna

El PNB ha facilitat la tramitació dels pressupostos, quan fins ara havien condicionat el seu vot a la retirada del 155. Ara semblen tenir-ne prou amb el compromís del govern de Rajoy d'obrir una nova etapa de diàleg i el compromís que el retiraran quan hi hagi govern. Qui se'n refia, del PP? El PNB.

DIRECTORA DE CINEMA

Elena Trapé

Inici amb premi

La cineasta ha presentat a Catalunya, en el marc del BCN Film Festival *Les distàncies*, film amb el qual va guanyar el premi a la millor pel·lícula i direcció dissabte passat en el festival de Màlaga. Nou triomf d'una directora catalana amb la que és la seva segona pel·lícula, la primera de ficció.

Tal dia com avui fa...

1 any Nou pas
Junts pel Sí i la Candidatura d'Unitat Popular avancen en la reforma del reglament que permetrà una aprovació exprés de lleis al juny

10 anys Cost de la sequera
La sequera costarà més de 500 milions. Si la crisi es pagués pel rebut de l'aigua representaria 400 euros a cada família de la regió metropolitana.

20 anys Més recaptació
Hisenda espera recaptar aquest any a Catalunya 40.000 milions més que el 91. L'Administració rebrà 200.000 declaracions de renda més.

Full de ruta

Imma Merino

La frontera

Tribuna

Abel Mariné. Professor emèrit de Nutrició i Bromatologia (Campus de l'Alimentació UB)

'Fake news'

He passat uns dies entre Madrid i un lloc de la Manxa i, sincerament, he pogut dialogar sobre la situació política a Catalunya prou civilitzadament amb persones amb diferents posicions que, encara que la mostra no sigui de cap manera significativa, m'han fet imaginar que potser no hi ha tanta homogeneïtat com fan suposar tanta cridòria mediàtica furibunda i tants de silencis que ens semblen còmplices: des de les que reconeixen el dret a decidir dels catalans fins a les que s'enrabien amb la possibilitat que Catalunya sigui independent, passant per les que pregunten per millor comprendre i les que no entenen res sense que tampoc facin gaire res per fer-ho. També dic sincerament que crec que els catalans hauríem de dialogar més entre nosaltres, sobretot si no pensem el mateix sobre el tema en qüestió: potser per buscar afinitats inesperades per concebre una sortida en què es dilueixi la idea de vencedors i vençuts; per no criminalitzar els "contraris" en perdre de vista la humanitat del seu rostre; per saber de les raons dels "altres" per posar en qüestió les pròpies sense renunciar-hi, i per tants altres motius. Tanmateix, reconec que sento un límit, una frontera que no pot traspasar-se perquè més enllà hi ha una alteritat amb la qual no es pot parlar.

Aquesta alteritat radical, respecte a la qual no puc imaginar cap sentiment d'empatia, es reuneix nocturnament en grup per netejar (el verb, amb les seves connotacions, és seu) ciutats, pobles i carreteres de llaços grocs; forma duets sinistres (com ara el d'una excandidata al Senat per Ciudadanos i un neonazi de l'associació Hammer-skin que llueix orgullós la seva simbologia tatuada) per arrancar cartells dels CDR; s'emascara per retallar impunement a Girona les cares dibuixades dels presoners i les presoneres polítiques; increpa una meva amiga i els seus amics, que van sentir por una nit a Vidreres en què posaven llaços grocs, aturant el seu cotxe i escopint "golpistas, nazis" amb tanta prepotència com maleïda ignorància. De fet, la frontera ja hi és en aquells que, avalant la repressió policial i judicial de l'Estat espanyol que a la vegada els avala i protegeix el seu capteniment violent, celebra que hi hagi presoners i presoneres polítics i fins voldrien que n'hi hagués més. Aquesta frontera defineix allò que, ni per combatre aquells que l'han traspasat, no voldries ser mai. Com tampoc voldries ser com els de La Manxa i els que justifiquen la vergonyosa sentència que els exculpa del delictes de violació.

“Avui en dia no es pot creure res del que publiquen els diaris. La mateixa veritat es fa sospitosa quan apareix en aquest vehicle contaminat. Només els que estan en situació de confrontar els fets que coneixen amb les mentides del dia poden saber fins on arriba aquest estat de desinformació... Dividim el diari en quatre capítols: veritats, probabilitats, possibilitats i mentides”. Aquest és un fragment d'una carta del 1807 de Thomas Jefferson, tercer president dels EUA que va ser recordada per Juan Julián García Gómez, de l'Agència Espanyola de Consum, Seguretat Alimentària i Nutrició, en la Jornada *Les 'fake news': conseqüències per a les empreses i per als consumidors. Accions des de la UE*, que es va desenvolupar al Saló Alimentària organitzada per la Fundació Triptolemos, que porta a terme activitats proactives, productives i prospectives entorn del món agroalimentari, per contribuir a una alimentació de qualitat i sostenible.

A JEFFERSON EL PREOCUPAVEN els diaris, però avui la capacitat de difusió de veritats i de mentides a través de les xarxes socials ha incrementat espectacularment el pro-

blema, que comença per la terminologia (qui domina el llenguatge, domina la societat) i acaba amb les idees i els conceptes. Fa poc, a la revista *El Temps*, l'escriptora Bel Olid es lamentava de l'actual devaluació de la veritat i es preguntava per què dir-ne postveritat si en podem dir mentida. Passa el mateix amb el terme *fake* (fals) aplicat a les notícies (*news*), fruit de la moda que hem de fer servir l'anglès per semblar que som gent "cultura i viatjada". Esmentava Olid, com a exemple, que si hi ha algú que diu que la terra és plana sense aportar cap mena de prova, cal respectar-ho com una opinió més. Ja ens adverteix el sociòleg Salvador Cardús enfront de la sacralització de l'opinió individual que "si la veritat és

escassa i va costa amunt, la solució sigui generalitzar la ignorància, que és abundant i generosa". Això passa molt avui en l'àmbit de l'alimentació. Fa unes dècades, Carlos Barros, expert en dret alimentari, parlava, en referir-se a moltes informacions falses sobre aliments, de "terrorisme informatiu". Ara que a l'Estat espanyol està de moda deformar aquest concepte, resultarà que no anava desencaminat.

NO HO VEIG TAN NEGRE COM JEFFERSON, però és cert que als diaris i a les xarxes hi ha mentides sobre aliments i dietes, i no sempre és fàcil distingir el que és ciència del que no ho és. El problema no s'arregla només amb legislació. Cal un esforç ètic de tots els elements de la cadena alimentària, des de la producció fins al consum, incloent la informació que proporcionen, però també racionalitat per part dels lectors de notícies. Resta molta feina pendent perquè, com afirmava al *Cultura* el filòsof Rob Riemer, l'augment de l'estupidesa és aterridor. Per això demanava qualitat a les notícies, anar més enllà dels titulars, llegir llibres i pensar. Però alerta, que també hi ha *fake books* que tracten temes d'alimentació!

“No sempre és fàcil distingir el que és ciència del que no ho és

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Dues cultures

■ Hi ha situacions que a mi em plantegen interrogants i que em fan reflexionar. 23 d'abril, Sant Jordi, patró de Catalunya. Llibres i roses, símbols del tarannà dels catalans: cultura, estimació. 1 d'octubre, referèndum. 2.300.000 votants tot i les dificultats. Gran violència per part de la policia. 21 d'abril, final de la copa. Cartells dient "Volem democràcia" llençats als contenidors; samarretes grogues llençades als contenidors. Abril, fiscalia denuncia els professors d'institut de Sant Andreu de la Barca per haver fet un debat sobre els fets de l'1-O. I d'aquí neixen els meus interrogants: Pot ser que Sant Jordi sigui una demostració del tarannà pacífic, democràtic, majoritari del poble català? Pot ser que les dates de l'1 d'octubre i 21 d'abril siguin demostració del sentit que el *Gobierno de España* té de la seva democràcia? Pot ser que la

denúncia de la fiscalia sigui una demostració del sentit de justícia que tenen els fiscals espanyols? Podríem reflexionar sobre moltes altres situacions que demostren l'estimació que l'Estat espanyol té per Catalunya? Per què molts mitjans de comunicació se'n fan ressò i falsegen la realitat de Catalunya? Quins fruits volen obtenir-ne, d'aquestes actuacions? Volen que Catalunya sigui com un gosset lligat pel coll i a les ordres del seu amo? Moltes vegades la reflexió és útil per acostar-nos a la veritat.

NARCÍS BANCHS i VALLS
Gelida (Alt Penedès)

'Virolai'

■ Avui, en celebrar la festa de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya, en lloc de cantar-li, després de la tornada "Rosa d'Abril" la tradicional primera estrofa del *Virolai*, "els angelets serraren", seria més adient cantar-li la quarta,

que Mn. Cinto va compondre fa més de cent anys i que està de total actualitat: "Doneu consol a qui la pàtria enyora, sens veure mai els cims de Montserrat; en terra i mar oi u a qui us implora, torneu a Déu els cors que l'han deixat."

DANIEL PINYA
Sabadell (Vallès Occidental)

Un positiu

■ M'ha semblat bé el signe positiu a *Les cares de la notícia* atorgat a Gaspar Hernández, periodista i escriptor, realitzador a Catalunya Ràdio des de fa temps del programa *L'ofici de viure*, però és de justícia tenir en compte que és de les veus més extraordinàries a les ones de l'emissora institucional. Avui dia es valoren molt poc la qualitat de les veus radiofòniques. A la ràdio tot s'ha de fer amb el so, i una bona veu l'agraeix l'oient. És un factor important. Gaspar Hernández se'l recorda fa temps quan pre-

sentava el *Catalunya Nit*. No deixem de costat aquella ràdio romàntica, atractiva; no oblidem que en ràdio amb poques paraules s'ha de dir molt, i mai s'ha d'anar amb paraules rebuscades. El que diu el locutor o presentador ha d'entrar a la primera a les nostres oïdes. Gaspar Hernández és una gran veu que enganxa. Endavant!

JOAQUIM RENOM I BLANCH
Badalona (Barcelonès)

Faria bé?

■ Si presidís un esdeveniment esportiu i hagués de lliurar un premi al guanyador, portaria dues gorres, una del color de cada equip. Si la primera gorra que em posés fos de l'equip que anés encaixant un gol darrer l'altre, em canviaria la gorra, no fos cas d'haver de donar el premi amb la gorra del perdedor. Crec que quedaria un xic fora de to, no?

ANDREU GENÍS CIURANS
Mollet del Vallès (Vallès Oriental)

La frase del dia

“On dic jo que no hi ha falsejament de factures? Dic el contrari, que hi pot haver falsejament de factures”

Cristóbal Montoro, MINISTRE D'HISENDA

Tribuna

Quim Torra. Periodista i editor

El patró de Catalunya

Sant Jordi, patró de Catalunya. Per què és ell i no un altre? Com és que entre tots els trossets que queden als Països Catalans, podríem reconstruir gairebé sencer el cavaller Sant Jordi? Envoltat de núvols i cavalcant un cavall blanc, Sant Jordi acompanyà el comte Borrell II l'any 985 per recuperar la ciutat de Barcelona dels musulmans; també es va aparèixer a Jaume I en la conquesta de València i Mallorca. Invocant-lo (“Sant Jordi, firam, firam!”), els catalans van fer seva la Mediterrània sencera i la seva creu s'alçà al castell de Cetines, l'Acropolis d'Atenes. Les Cortes catalanes reunides el 1456 a Barcelona, proclamaren Sant Jordi patró de Catalunya ja que “mossèn Sant Jordi és patró i advocat del senyor Rei”.

LA DEVOCIÓ DE LA CASA REIAL de Barcelona per Sant Jordi fou llegendària. Els reis catalans regiraren cel i terra per trobar les relíquies del patró de Catalunya, Aragó i València (fins Almansa, quan va aparèixer sant Vicent Ferrer). No endebades les relíquies més importants que en queden són a Barcelona i València. L'any 1377 Elionor d'Aragó (1333-1416), esposa de Pere I de Xipre i filla de l'infant Pere d'Aragó, va obsequiar el rei Pere III el Cerimoniós (cosí germà seu) amb un braç de plata amb l'os gran del braç dret de sant Jordi. Alfons el Magnànim el disposà a la seu de València el 1437 com a fiança d'un préstec que li féu el capítol. El rei no va tornar-lo i la Catedral es va quedar el braç. Fins avui. De la mà, l'any 1832 se'n va extraure un dit per a Alcoi i una canella de dit per a Vil·l.

TAMBÉ EXISTEIX UN PETIT OSSET del sant a la Sagarra, a l'església de Sant Jordi d'Alta-riba, a Estaràs. Però, sobretot, ens queda la capella de Sant Jordi del Palau de la Generalitat, on hi ha dos

ossos més i un trosset del cap de Sant Jordi. Sí, sí, del cap de Sant Jordi. Després de la batalla de Cefis, el 1311, els catalans van aconseguir fer seu el cap de Sant Jordi, que era a l'església del castell de Livàdia, dins del que seria el ducat d'Atenes. Però perdut el ducat, perdut el cap. Per a desesperació dels reis catalans, de Martí a Alfons, que faran mans i mànigues per recuperar-lo. Però finalment el cap se'l fa seu Venècia, on reposa des del 1462 a l'església de San Giorgio Maggiore. I tanmateix, als anys vuitanta es van fer gestions per aconseguir-ne un trosset, gestions que van avalar l'abat de Montserrat i

M. Coll i Alentorn. I els venecians ens el van donar. Des del 1981, un mini tros del cap és la capella de Sant Jordi del Palau de la Generalitat.

ARREU DE LA CIUTAT DE BARCELONA, estàtues, escuts, imatges, retaules, han omplert des de sempre tots els racons de l'heroi. Pintat pels millors artistes catalans de tots els temps, el famós retaule que presidia la capella del palau, de Bernat Martorell, es conserva avui fragmentat i distribuït entre l'Art Institute de Chicago i el Museu del Louvre de París (i sembla que la peça que faltava és al Museu de Filadèlfia). També el famós retaule del centenar de la Ploma, on sant Jordi apareix combatent al costat de Jaume I, es troba fora del país, al Museu de Victòria i Albert, a Londres.

SÍMBOL DE FORÇA, DE DETERMINACIÓ, de lluita. Sant Jordi no és tan sols un heroi, són uns ulls que miren una terra, és la mirada de la història, de la vida i de la llibertat. I on millor es percep aquesta mirada és en l'estàtua de Josep Llimona a Montjuïc. Un cavaller nu, inerm, indefens, sense elm ni cuirassa, cavalcant, tombat d'un costat. Però amb la mirada plena de força, a punt d'esclatar d'energia.

LA RENAIXENÇA VA SABER VEURE-HI l'heroi de la nació. Joan Maragall va dir-ne: “Quan un poble pren per patró un heroi, és que vol reviure constantment la seva heroicitat [...] No n'hi ha prou d'alegrar-se en la festa i la diada, ens cal renovar en cada moment la lluita i la victòria.” Josep Puig i Cadafalch va deixar escrit, a la casa de les Punxes, en un mosaic formidable: “Sant Patró de Catalunya, torneu-nos la llibertat”.

Sant Jordi mata el drac d'una vegada!

Sant Jordi mata el drac d'una vegada!

De set en set

Xavier Cortadellas

Dubtar

Triomfar. Això és el que vol tothom i no només els independentistes. També ho volen els unionistes i els de la tercera via.

Triomfar com l'any 2008 la Moreneta –avui que n'és el dia–, després que el conseller de Medi Ambient Francesc Baltasar se li encomanés públicament perquè fes ploure i s'acabés la sequera que hi havia a Catalunya. Al mateix temps, Baltasar, que venia del PSUC, es va declarar agnòstic. Sembla, però, que la Moreneta en va prescindir perquè, en tot cas, va ploure. Agnòstics no es pot pas dir que ho siguin els unionistes. Tenen una altra pàtria, un altre projecte polític, una altra fe. És el seu dret. La gent s'apunta allà on vol o allà on pot. Ells també. No tothom tria. Els de la tercera via, en canvi, sembla que hagin triat i que van més per lliure. Públicament no es declaren ni a favor d'uns o dels altres. Se situen al mig o a part. Com més al mig o com més a part millor. Això els permet també treure profit d'uns i altres, i anar-se decantant cap a uns o cap als altres, mentre van dient que no es casen amb cap dels dos. Naturalment, en tenen també tot el dret. Casar-se és sempre un compromís molt gros, i ja se sap que qui es casa no acaba de saber mai què fa l'altra part de parella. A més, en aquesta vida qui és que no dubta? Bé deuen dubtar també tot sovint des de les seves cel·les els nostres presos polítics. I els altres des dels seus llocs d'exili. Però hi són. I saben per què hi són, encara que dubtin. Com també dubtem aquells que ara ens preguntem en què vam fallar? Com podrem fer que surtin de la presó? Quan podran tornar aquells que també són fora de Catalunya? Com aconseguirem la República? Sí, no cal ser de la tercera via per dubtar o per ser irònic. Ni tan sols no cal ser-ho per comprometre's.

“Símbol de força, de determinació, de lluita. Sant Jordi no és tan sols un heroi, són uns ulls que miren una terra, és la mirada de la història, de la vida i de la llibertat”

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Colau demana que es formi un govern efectiu

L'alcaldesa es reuneix amb Torrent per bastir ponts sobre el front contra la repressió

Montoro parla de factures falses pel referèndum

El ministre canvia de versió i ara sí que veu indicis de possible malversació

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TC reforça el vet a Puigdemont

ADVERTIMENT • L'alt tribunal accepta ara la polèmica impugnació de Rajoy del gener passat i suspèn la candidatura del líder de JxCat

TAXATIUS • La Moncloa assegura que “en cap cas no serà president”

Montse Oliva
MADRID

Coincidint amb la gestació de la llei de la presidència, per la qual s'intentarà facilitar una investidura a distància de Carles Puigdemont, i davant l'amenaça del govern de Mariano Rajoy de frenar-la si acaba tirant endavant malgrat el rebuig que li ha atorgat el Consell de Garanties Estatutàries, el TC reforçava el vet al líder de JxCat responnent ara a la petició de suspensió que li va reclamar Mariano Rajoy davant el primer intent del president del Parlament, Roger Torrent, de celebrar la investidura, el 30 de gener passat. La decisió va quedar ajornada en espera, precisament, del pronunciament del tribunal. Ahir, doncs, tres mesos més tard, s'admetia a tràmit el recurs d'impugnació plantejat en el seu dia per l'executiu espanyol i bloquejava la candidatura. A partir d'ara, la resolució de la proposta formulada pel president de la cambra catalana queda formalment aturada amb l'advertiment als membres de la mesa que “s'abstinguin d'iniciar, informar o dictar, en l'àmbit de les seves competències cap acord o cap mena d'actuació que contravingui la suspensió”. I hi afegeix que, en cas de desobediència, poden ser objecte de persecució per la via penal.

Per si no quedava prou clar el missatge que Puigdemont no pot ser candidat, en l'acte fet públic ahir també s'especifica que es declara “radicalment nul i

sense valor ni efecte qualsevol acte, resolució o acord o via de fet que contravingui la suspensió acordada”. Un avis per a navegants sobre l'eventual tramitació de la llei de la presidència per a una investidura a distància.

L'òrgan judicial justifica que ara sí es consideri vàlida l'admissió de la petició formulada al gener per Rajoy –en contra del criteri del Consell d'Estat– perquè entén que hi ha qüestions “d'interès general” que fan que no s'hagi de declarar extingida la impugnació, malgrat que Torrent hagués deixat sense efecte la candidatura de Puigdemont en designar un altre aspirant, Jordi Sánchez el qual no va obtenir el permís del jutge Pablo Llarena per poder acudir a la cambra.

Ara per unanimitat

El 27 de gener passat –tres dies abans de la data del ple previst per Puigdemont– el tribunal havia deixat aparcada la decisió d'admetre a tràmit el recurs de l'Estat davant la forta divisió interna pel fet que alguns magistrats s'oposaven al que es considerava una impugnació preventiva i, de fet, la pugna es va salvar deixant en suspens la decisió de l'admissió i, a canvi, dictant unes mesures cautelars que, a la pràctica, impossibilitaven que Puigdemont pogués defensar la seva candidatura des de Brussel·les, on era llavors. Quan semblava que l'assumpte decauria, el TC ha decidit ressuscitar-lo i, de

Les dates

26.01.18

és el dia que el govern de Mariano Rajoy va portar al TC la decisió de Torrent de designar Puigdemont candidat.

27.01.18

és el dia que el TC va congelar l'admissió, però va dictar mesures cautelars per evitar el ple d'investidura.

manera unànime, ja no ho veu com una impugnació preventiva, mentre justificava que en el seu moment haguessin volgut evitar el “risc” que una investidura no presencial deixés sense contingut la prerrogativa de l'executiu espanyol de

reclamar la suspensió automàtica de la candidatura.

La impugnació del govern espanyol va posar en una situació molt delicada el TC, que va haver de fer equilibris per satisfer la petició, però sense haver

d'admetre-la. Però la decisió d'ahir, si més no, es veu com l'avantsala del que pot passar amb una eventual reclamació perquè se suspengui llei de la presidència avançada des del govern de Rajoy. Fonts de La Moncloa es mostraven taxatives: “No hi haurà una investidura de Puigdemont. No serà president! Que tothom en tingui la certesa”, tot afegint-hi que des del govern espanyol es farà tot el que jurídicament sigui necessari per impedir-ho. De fet, estaven força pendents de la decisió que havia de prendre ahir el Consell de Ga-

ranties Estatutàries per posar en marxa la maquinària estatal.

Com a contrapartida, queda descartat que l'executiu espanyol porti davant l'alt tribunal l'acceptació del vot delegat de Toni Comín. Fonts del govern del PP consideren que, a diferència de la llei de la presidència, que és un assumpte “d'interès general”, el cas del diputat d'ERC correspon a l'àmbit de decisió de la mesa i, per tant, entenen que són els grups que es considerin perjudicats –Cs i el PP– els que han de promoure la impugnació. ■

L'APUNT

Sense eleccions

Marc Bataller

JxCat i ERC repeteixen, dia rere dia, que no volen noves eleccions perquè és un escenari que no convé a ningú. Això sí, cap dirigent les descarta i les formacions s'estan preparant per si de cas. Ja sé que en política dos més dos molts de cops no sumen quatre, però és clar que els comicis no aportaran cap solució nova a l'embat que s'està vivint a Catalunya. Pot haver-hi

algun canvi de correlació i sumes de forces independentistes, però també es corre el risc de perdre la majoria sobiranista. Per què s'ha de jugar a la ruleta russa? Només per mantenir viu el combat contra l'Estat? No és més intel·ligent fer govern, tornar a ocupar les institucions i anar fent República tant des de Catalunya com des de l'exterior?

Puigdemont

El president Carles Puigdemont, a Berlín, en una trobada del seu grup la setmana passada ■ EFE

Artadi es desplaça a Berlín

La portaveu del grup parlamentari de JxCat, Elsa Artadi, i el vicepresident primer de la mesa, Josep Costa, es van desplaçar ahir a Berlín per reunir-se amb el president Carles Puigdemont, segons informava l'agència ACN. La trobada d'Artadi i Costa amb Puigdemont –el contingut de la qual no va transcendir– arriba just una setmana després del viatge del grup parlamentari a la mateixa ciutat. En aquella trobada no es va parlar de cap nom nou que desbloquegés la situació par-

lamentària. Tant és així que JxCat mantenia ahir, després de conèixer la suspensió de la candidatura feta pel TC i també el dictamen de la Comissió de Garanties Estatutàries, que la "millor" opció continua sent la de Puigdemont. De fet, el portaveu, Eduard Pujol, concretava que la decisió d'aquest òrgan judicial "demonstra la seva absoluta instrumentalització". Prèviament, el PDeCAT havia criticat la "interferència" del Constitucional en la dinàmica del Parlament.

El president Roger Torrent i el vicepresident Josep Costa, amb la resta de membres de la mesa en el ple de dimecres ■ J. LOSADA

El Consell de Garanties també descarta la investidura a distància

Alerta que la nova llei de presidència vulneraria l'Estatut, la Constitució i el reglament ■ Descarta la lectura única per aprovar el canvi que proposa JxCat

Emma Ansoła
BARCELONA

El Consell de Garanties Estatutàries (CGE) alerta que les modificacions que es volen aprovar perquè la llei de presidència permeti una investidura a distància vulneren totes les normes bàsiques, és a dir, l'Estatut d'Autonomia, la Constitució i el reglament de la cambra catalana. D'aquesta manera dona la raó als motius que va al·legar el PSC per pronunciar-se en contra del projecte de llei que es vol aprovar el pròxim dia 3.

El dictamen, que no és vinculant, es va fer públic ahir i el signen de manera unànime tots els membres del consell, i només aprecien seguretat jurídica a l'hora d'emprar mecanismes telemàtics per desenvolupar l'acció de govern. Ara bé, també ho fa amb matisos, ja que avisa que aquestes eines no poden suplantar la presència

Les frases

“La millor garantia estatutària és respectar la voluntat de les urnes”

Eduard Pujol
PORTAVEU DE JUNTS PER CATALUNYA

d'un president que és a l'estranger, ja que, d'acord amb la llei, en aquests casos el cap de govern ha de delegar les seves funcions en un conseller, i, per tant, demana que es concreti el quòrum necessari per constituir les sessions del govern que incorporin mitjans telemàtics.

Però, al marge d'aquests matisos, el consell considera que el cos central dels canvis que proposa Junts per Catalunya per permetre la investidura a distància de Carles Puigdemont modifica “un dels procediments més importants del dret

“En vista d'un dictamen tan rotund, clar i unànime, demanem a JxCat que retiri el text”

Miquel Iceta
PRESIDENT DEL PSC

parlamentari i del dret públic català”, ja que “s'elegeix la més alta magistratura del sistema d'autogovern”. És per aquest motiu que els membres del consell consideren que la reforma de la llei de presidència no es pot aprovar per lectura única, ja que els canvis que es volen introduir s'allunyen de ser un pur tràmit i no compleixen els criteris de simplicitat a què obliga aquest mecanisme d'urgència.

Quant al fons de la reforma, també s'apunta que la no presència del candidat a l'hemicicle per a la investidura vulneraria

els drets de la resta de diputats a debatre el pla de govern i recorda que el candidat, com a diputat, té el dret i el deure d'assistir a la cambra.

El portaveu de JxCat, Eduard Pujol, va ser l'encarregat de donar resposta al consell i ho va fer de manera taxativa. “No s'aguanta per enlloc”, va etzibar, i va assegurar que els canvis que proposa el seu grup són correctes i va posar com a prova les reformes de fins a vuit lleis estatutàries que s'han aprovat per lectura única. Pujol també es va mostrar optimista i creu que ERC mantindrà el pacte per investir el president que proposin, i en aquest cas va refermar la candidatura de Puigdemont. El president del PSC, Miquel Iceta, va demanar a JxCat que retiri la llei de presidència del ple i proposi un nou candidat que pugui ser investit després dels pronunciaments del TC i el CGE. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Colau trasllada a Torrent que urgeix un president presencial

■ L'alcaldeessa participa del front comú antirepressió amb l'objectiu de desjudicialitzar la política ■ La líder dels comuns lamenta que la majoria independentista encara no hagi pogut desencallar la investidura

Emili Bella
BARCELONA

Roger Torrent va anunciar, després dels nous empresonaments de Jordi Turull, Raül Romeva, Dolors Bassa, Josep Rull i Carme Forcadell i l'exili de Marta Rovira, la constitució d'un front ampli "en defensa de la democràcia i dels drets fonamentals". El president del Parlament es va reunir ahir amb l'alcaldeessa de Barcelona i líder de Catalunya en Comú-Podem, Ada Colau, a qui va traslladar la voluntat de treballar en la construcció d'aquesta aliança transversal més enllà d'opcions polítiques, "sobretot en el sentit de desjudicialitzar la política perquè el diàleg sobre la relació entre Catalunya i Espanya es pugui tornar a portar a la negociació", va explicar la dirigent dels comuns en sortir de la trobada al despatx d'audiències de la cambra després de tres quarts d'hora de conversa. "Aquests objectius els compartim", va afirmar. L'alcaldeessa va adreçar a Torrent la urgència de començar a recuperar la "normalitat institucional" i de lluitar contra la judicialització de la política i va apostar per la formació d'un govern com més aviat millor amb una presiden-

Colau i Torrent, en sortir de la reunió, ahir al despatx d'audiències del Parlament ■ EFE / MARTA PÉREZ

cia "efectiva i presencial". "No podem estar tants mesos després de les eleccions amb una majoria al Parlament que no és capaç de formar govern; això perjudica les institucions catalanes, el conjunt del país", va denunciar Colau, que va advertir que hi ha qüestions prioritàries que "no poden esperar més". En aquest sentit, va parlar del paper dels ajuntaments "sols a primera lí-

nia" afrontant prioritats en matèria d'emergència social, d'habitatge, econòmiques i de seguretat, que amb la Generalitat intervinguda en virtut de l'article 155 "estan funcionant de mínims". El fantasma d'una repetició de les eleccions no ha deixat de planar mai sobre la política catalana, disgregada per mig Europa i pendent sempre dels girs argumentals de la justícia

Llarena alerta Comín i Serret

El jutge del Suprem Pablo Llarena va demanar ahir al seu homòleg de Bèlgica que interrogui els consellers que resideixen a Brussel·les, Antoni Comín i Meritxell Serret, perquè designin advocat i procurador per a la causa espanyola. Si no, proposa que siguin lliurats a Espanya per aquest tràmit i que se'ls de-

signarà advocat d'ofici. El penalista Gonzalo Boye, defensor de Comín i Serret a Bèlgica, va comunicar a Llarena el 16 d'abril que "continuaran formalment aliens al procediment", tot i que tenen una euroordre d'entrega pendent de resoldre. En la providència, Llarena els alerta que poden cometre "frau processal".

espanyola. Puigdemont va desdramatitzar fa mesos la possibilitat de tornar a acudir a les urnes —Espanya va necessitar dues rondes de votacions—, però, més recentment, va certificar la voluntat de l'independentisme de formar govern. "Les eleccions no són el nostre pla", insisteixen fonts de l'entorn del president. Hi ha de temps fins al 22 de maig per triar president.

Mentrestant, el front comú antirepressió, en la línia d'ampliar la base del sobiranisme, aglutina, tal com es va veure en la manifestació del dia 15 al Paral·lel, quan feia mig any

La frase

“No podem estar tants mesos després de les eleccions amb una majoria que no és capaç de formar govern”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

de l'empresonament de Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, organitzacions independentistes i no independentistes, com ara els sindicats UGT i CCOO i el mateix partit de Colau, en zona de grisos.

L'alcaldeessa va recordar ahir que les diverses forces independentistes es van presentar als comicis del 21-D amb "un plantejament de polarització de blocs" que no comparteix, però que van guanyar una majoria per investir president i, per tant, tenen "la responsabilitat i l'obligació" de formar govern. Els comuns van obtenir vuit diputats, encaixats enmig de la polarització. ■

JG PISCINES
Experts en la química de l'aigua

93 762 57 34

C/ Garbí, 278 (ctra. N-II)
Av. Tarongers, 19 (local)

08397 PINEDA DE MAR (Barcelona)

www.piscinasjg.com - info@piscinasjg.com

CONSTRUCCIÓ
MANTENIMENT (particulars i comunitats)
AUTOMATITZACIÓ
REHABILITACIÓ INTEGRAL
REVISIONS PERIÒDIQUES

ASSESSORAMENT TÈCNIC I QUÍMIC
ANALÍTQUES COMPLETES
RECUPERACIÓ D'AIGÜES VERDES
POSADES A PUNT
NETEGES PUNTUALS

VENDA DE PRODUCTES I ACCESSORIS
TOTA MENA DE RECANVIS
CLORACIÓ SALINA
DOSIFICACIÓ AUTOMÀTICA
SERVEI TÈCNIC PROFESSIONAL

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Montoro aviva la malversació pel “falsejament de factures” de l'1-0

■ El ministre invoca ara l'engany per no desfer la causa de Llarena ■ Rivera: “Vostè ajuda Puigdemont” ■ El polèmic ‘error’ de vot del canari Quevedo salva els pressupostos

David Portabella
MADRID

Tot i ser socis i tractar-se del debat al Congrés sobre els pressupostos del 2018, el ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, va mantenir un tens debat ahir amb el president de Ciutadans, Albert Rivera, sobre la pretesa malversació al voltant de l'1-0 en el ple que dirimia els vets al projecte. Després que el líder de Cs acusés Montoro d'ajudar Carles Puigdemont quan nega que s'hagi gastat “ni un euro” en el referèndum de l'1-0, el titular d'Hisenda va rebatre el soci abonant la teoria del “falsejament de factures” per avivar el delictes de malversació. “Hi pot haver falsejament de factures, és clar que sí”, es va justificar Montoro, que viu enfrontat al jutge Pablo Llarena –i a la Guàrdia Civil– des que va desfer el delictes que li suposaria una culpa *in vigilando* perquè tutela les fac-

Les frases

“En l'1 d'octubre hi pot haver falsejament de factures, és clar que sí!”

Cristóbal Montoro
MINISTRE D'HISENDA

“Ajuda Puigdemont. No concedeixi més entrevistes: el jutge Llarena i la Guàrdia Civil li ho agrairan!”

Albert Rivera
PRESIDENT DE CIUTADANS

tures catalanes des del juliol del 2017.

L'endemà que el PNB arrenqués a Rajoy l'alça de les pensions d'acord amb l'IPC i deixés en evidència la candidesa negociadora de Cs, Rivera va pujar a la tribuna a atacar Montoro per haver ajudat els “colpistes” a Catalunya quan desinfla la malversació, que és per ara l'únic pre-

sumpte delictes que el tribunal de Schleswig-Holstein no ha descartat en l'anàlisi de l'eventual entrega de Puigdemont a Espanya. I el que Rivera va fer va ser llegir-li la resposta de l'entrevista d'*El Mundo* que va irritar Llarena on Montoro diu que les “urnes dels xinos” no es van pagar amb diners públics. “No concedeixi més entrevistes: el jutge Llarena i la Guàrdia Civil li ho agrairan. Mossegui's la llengua abans de dir coses que beneficien la causa separatista”, etzibava el líder de Cs a Montoro.

Montoro va aprofitar el duel amb Rivera per fer un matís quan contradiu la versió de Llarena i de la Guàrdia Civil, que xifren el diner públic desviat en 1,9 milions. “Hi hauria pogut haver un delictes de falsificació”, va aventurar Montoro, tot i que en cap interlocutori ni atestat s'hi cita res sobre falsedat documental. “Que Montoro està

Montoro, intervenint ahir en el debat de totalitat dels pressupostos del 2018 ■ ZUPI / EFE

sent utilitzat per Puigdemont? Això sí que és fantàstic! El senyor Puigdemont té tots els motius per estar preocupat pel senyor Montoro”, va advertir el ministre.

Sense triple empat a 175
Qui no perdia l'ocasió de mofar-se de Cs –que es va empassar que no hi havia diners per a les pensions– era el portaveu del PNB, Aitor Esteban. “Quina magnífica oportunitat d'atjar Rajoy amb l'excusa de cessions inacceptables als insaciables i sectaris bascos nacionalistes, però vaja desencís! El PNB ha acor-

dat la pujada general de les pensions que Cs ni va plantejar”, li va etzibar Esteban a Rivera.

El debat va ser el pròleg a la votació al Congrés del primer tràmit dels pressupostos del 2018: el rebuig a les esmenes a la totalitat. Si bé Rajoy tenia garantits 175 escons gràcies a la suma del PP (137), Cs (32), Coalició Canària (1) i el PNB (5) per forçar l'empat a 175 que tomba els vets al Congrés si es repeteix tres vegades, el diputat Pedro Quevedo (Nova Canàries) va sorprendre votant per error en contra de tombar els comptes i afavorint un

176 a 174 que salva el primer escull. Segons va dir Quevedo, ell hi votava a favor però l'asturià i veí d'escó Isidro Martínez Oblanca (Foro Asturias) li va fer veure que s'equivocava i el va portar a votar en contra i ajudar el PP. El polèmic és que l'error és de Quevedo, el diputat 176 que, tot i anar en coalició amb el PSOE, va salvar l'últim pressupost de Rajoy a canvi d'inversions milionàries a les Canàries. “Ha estat un error involuntari d'algú que intervenia de bona fe”, va dir Quevedo sense molestar-se pel fet que el seu vot fos alterat. ■

PINSO PER A GATS I GOSSOS

- AFFINITY
- ADVANCE
- LIBRA
- BREKKIES

CARRETERA DE MANRESA, 3 - 08280 CALAF

T: 626 829 764

E: HOLA@LASENALLA.CAT

la senalla

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Ignasi López
Cap de Policia Local

Policia autoritària al segle XXI

Ja queda lluny aquella tardor de l'any 1989, quan vaig entrar a l'Escola de Policia de Catalunya per formar-me com a mossos d'esquadra després d'aprovar unes oposicions. Justament per aquest motiu, perquè ja són 28 anys de professió, penso que puc fer una crítica "d'ètica policial" respecte a la manera com alguns agents de policia estan actuant darrerament.

Primer de tot vull reconèixer que d'actuacions fluïxes o directament mal fetes, tots n'hem fet. Tota professió comporta un període d'aprenentatge i és fàcil equivocar-se, de vegades per excés de zel, de vegades per defecte.

Tornant a l'any 1989, recordo haver estudiat la llei espanyola de forces i cossos de seguretat de l'any 1986, que regula, entre altres coses, els principis d'actuació sota els quals hem de procedir els policies. Recordo perfecta-

ment que a les classes se'ns explicava que davant qualsevol directriu rebuda, ja sigui d'un superior, d'un polític o d'un jutge, s'havia de filtrar la millor manera de portar-la a terme, sempre sota els principis de proporcionalitat, oportunitat i congruència. És a dir, que per fer complir la llei no podem actuar de qualsevol manera. No podem entrar com un elefant en una cristalleria. Cal fer-ho amb seny.

Un altre element important de la formació policial és saber què pots i què no pots fer com a policia. El que està prohibit ho està i el que no, no. Per tant, si no està prohibit vestir d'un determinat color en entrar a un recinte esportiu, la policia de cap manera no pot prohibir, segons el seu parer particular, el que li sembli. Senzillament no es pot fer.

Quan a la policia se'ns acaben els arguments, les habilitats professionals i les personals, sovint

Josep Lluís Trapero, anant a l'Audiencia Nacional ■ ACN

sorgeix l'autoritarisme. Des dels meus 28 anys de professió considero que no hi ha cosa més frustrant per a un ciutadà que un policia que "tira de galons" quan se li han acabat les "raons". La nos-

tra és una professió complicada, ja que ens pertoca fer complir la llei i això de vegades no agrada al ciutadà sancionat o advertit. Però seguir actuant amb autoritarisme l'any 2018 ho trobo francament

decebedor per a la meua professió.

Enyoro valors de companyonia i col·laboració entre cossos. Malgrat que els cossos tinguem tarranàs tan diversos, existia certa "cortesia professional". Abans, era impensable que si un cos de policia rebia una ordre judicial per fer un escorcoll en un edifici central d'una administració (com seria un ajuntament), el cap del dispositiu que executava l'ordre judicial obviés, durant hores, el "petit detall" d'anar a trobar el responsable del cos de policia competent en la custòdia d'aquell edifici i de les persones i autoritats que hi treballen, per informar-lo que s'estava duent a terme un escorcoll. Només per cortesia.

Durant aquella ja llunyana tercera promoció de l'Escola de Policia de Catalunya, vaig coincidir amb l'actual major del cos de Mossos d'Esquadra. Sobre el temps que vaig treballar amb ell, només puc dir que destacava per la seva "tossuderia" i el zel per la feina ben feta i pel compliment estricte de la llei. Per tant, se'm fa ben difícil entendre la seva situació actual.

Gòspel a capella des d'Uganda a benefici de
"Música para salvar vidas"

VEUS DE LA BELLA ÀFRICA NEGRA - Aba Taano
Dissabte 28 d'abril a les 21h

Teatre musical sobre Dolors Aleu i Riera, primera
llicenciada en medicina de l'estat espanyol.

BARBES DE BALENA - El Maldà Teatre
Diumenge 6 de maig a les 19h

Les millors cançons amb els grans poemes
escrits durant el romanticisme alemany

ESTRENA

EL GRAN LIED ROMÀNTIC ALEMANY
Duo Elena Gragera & Anton Cardó
Diumenge 20 de maig a les 19h

Programació
primavera
2018

conventarts

www.conventarts.cat
per a més informació,
abonaments
i entrades

Convent de les Arts

AJUNTAMENT D'ALCOVER

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, amb el director de La República, Carles Ribera, i el director adjunt, Pere Bosch, dilluns a Berlín ■ P.PADRÓS

“L’espai de joc és petit, però no renunciem a fer govern”

■ El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, repassa l’actualitat política catalana i la seva situació a l’exili en una entrevista al setmanari La República, que arriba als quioscos demà

Carles Ribera
GIRONA

LA REPÚBLICA

“Amb govern tindrem un espai. És evident que s’ha empetitit. Però de tota la vida el catalanisme ha utilitzat qualsevol espai per continuar fent país, servint els ciutadans.”

El president de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont, es mostra escèptic sobre el futur de l’autonomia a Catalunya però convençut que cal intentar governar, segons reflexiona en l’entrevista que ha concedit des de Berlín per al número zero del setmanari La República, que demà arriba als quioscos.

En la conversa, que els subscriptors de La República podran veure íntegrament en vídeo al web del setmanari (lrp.cat), el president de la Generalitat a l’exili qualifica el front autonòmic de “front molt disminuït”, per les dificultats que comportarà portar a terme les polítiques de la majoria independentista: “Encara que tinguem dret, per exemple, a tornar a obrir delegacions a l’exterior, segur que tindrem dificultats per obrir-les”, exemplifica el líder independentista.

Entre els principals dubtes que manifesta Puigdemont hi ha el de la reversió del 155: “Tinc claríssim que el 155 quedarà, encara que l’aixequin formalment per dir que han complert i aconseguir que els aprovin el pressupost

Les frases

“Amb govern tindrem un espai. Sabem que no és l’ideal. El front autonòmic és un front molt disminuït”

“Espanya no té projecte per a Catalunya. I li passa una cosa pitjor: no té projecte per a ella mateixa. Viu al dia”

“El 3 d’octubre el rei va abdicar en públic, va ser l’abdicació en directe més clara del segle: mirin vostès, no vull ser el seu rei”

Un setmanari amb el carnet de republicà

El setmanari La República arriba demà als quioscos amb un número zero de 64 pàgines en què s’explica fil per randa la filosofia i els continguts periodístics de la capçalera. Després del número zero que es publica demà, la revista no tornarà a ser als quioscos fins al dissabte 26 de maig, quan ja començarà a sortir publicada amb periòdic

cit setmanal.

El setmanari es vendrà als punts de venda de premsa en paper a un preu de 2 euros l’exemplar, però els lectors tenen la possibilitat d’obtenir el carnet de La República per 12 euros en la versió digital i per 72 euros l’any en la versió en paper més la digital. Aquest carnet permetrà els subscriptors en paper obte-

nir el seu exemplar als punts de venda.

La República és una publicació editada per la societat Maig 2011, una societat laboral limitada integrada per una seixantena de periodistes que també edita la revista L’Econòmic i el diari L’Espertiu. La República també es podrà trobar amb El Punt Avui cada diumenge.

de l’Estat. Entre altres coses perquè el 155 ja va venir abans d’aprovar-se. La intervenció de Montoro és un 155. És una intervenció política de l’autogovern. No hi ha cap intervenció major que l’econòmica.”

A l’entrevista concedida a La República, que es va enregistrar a Berlín el dia de Sant Jordi, Carles Puigdemont reflexiona extensament sobre temes d’actualitat política i també sobre la seva estada a l’exili. En aquest sentit, el president considera que les últimes enquestes fetes a Catalunya certifiquen que, més enllà de la majoria independentista, a Catalunya estan arrelant molt profundament les conviccions republicanes. “Si alguna cosa està guanyant a Catalunya, és la república”, afirma el dirigent exiliat, que considera que el rei Felip VI es va esborrar de Catalunya amb el seu discurs incendiari del 3 d’octubre passat: “El rei Felip VI va abdicar en públic. Un rei abdicant davant dels seus súbdits: mirin vostès, no vull ser el seu rei, em dedicaré a ser rei dels altres. Es va esborrar com a solució.” A la mateixa entrevista el president de la Generalitat també explica alguns detalls sobre el futur Consell de la República i reflexiona sobre l’exili o la incidència sobre Europa que pot tenir el cas català.

Article de Jordi Cuixart

L’entrevista al president de la Generalitat a l’exili és el plat fort d’un número zero amb què La República comença la seva singladura. Igualment destacables seran els articles del president d’Òmnium, Jordi Cuixart; de la presidenta de l’ANC, Elisenda Paluzí; i del president de l’Associació de Municipis per la Independència, Josep Maria Cervera.

En aquest mateix número es publiquen, entre altres, un reportatge sobre les entitats de solidaritat i ajuda als presos i exiliats, un dossier sobre la història de la premsa republicana a Catalunya o una entrevista al guionista de la popular sèrie televisiva *Merlí*, Hèctor Lozano. En aquest número de sortida, també s’inclouen algunes de les seccions que seran habituals en la revista a partir del 26 de maig, quan sortirà el número 1. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ANC insta a reformar la llei de presidència i el reglament

■ Paluzie diu que el TC no ho impedeix sinó que adverteix que, amb la llei actual, no es pot investir a distància ■ La presidenta de l'entitat no vol eleccions forçades pel desacord independentista

Xavier Miró
BARCELONA

La presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), Elisenda Paluzie, insta la majoria parlamentària a reformar la llei de presidència i, si cal, el reglament, per fer possible la investidura del president a distància. Ho va defensar en una entrevista ahir a El Punt Avui TV, en què va criticar JxCat, ERC i la CUP per haver deixat perdre l'oportunitat del 30 de gener quan considera que l'Estat estava en fals perquè el Consell d'Estat no havia avalat el vet del govern espanyol i el TC encara no havia admès a tràmit el recurs.

Paluzie recorda que, en la interlocutòria d'ahir, el TC considera que la seva decisió d'impedir la investidura a distància de Puigdemont va ser avalada pel mateix president del Parlament, Roger Torrent, en ajornar el ple: "Nosaltres li vam dir al Constitucional:

Elisenda Paluzie, presidenta de l'ANC, durant l'entrevista ahir al vespre a El Punt Avui TV ■ JOAN SABATER

'no farem res fins que tu et pronunciïs'. No acabem d'aprofitar bé les oportunitats."

Així, la presidenta de l'Assemblea demana a la majoria independentista que aprofiti qualsevol escaleta de la interlocutòria d'ahir del TC per tirar endavant la reforma de la llei

Les frases

“Amb la investidura hem deixat que el temps corri a favor de l'Estat. El 30 de gener, el TC ni tan sols havia admès a tràmit el recurs de Rajoy”

“S'ha de tirar endavant la reforma del reglament i de la llei. Ara és més difícil que fa tres setmanes. No aprofitem bé les oportunitats”

“Les eleccions no han de fer por si JxCat, ERC i la CUP denuncien junts que l'Estat no admet els resultats”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

de presidència. En aquest sentit, Elisenda Paluzie diu que el TC no impedeix reformar la llei sinó que adverteix el Parlament de fer una investidura a distància amb la llei actual, que no ho preveu. Però, a més, afegeix que el Consell de Garanties Estatutàries obre la porta a la investidura a distància si es modifica el reglament de la cambra.

La presidenta de l'ANC considera urgent corregir els errors que, segons ella, es van cometre amb la declaració frustrada del 10-O, la declaració sense efectivitat del 27-O i la investidura fallida. En aquesta línia, anuncia la creació a l'ANC d'una comissió nova –Fem República– que implementarà accions per reforçar “tots els elements més febles que es van visualitzar a l'octubre”.

L'ANC avisa que vigil·larà un futur govern autonòmic perquè no actuï “com si tot això fos normal” i planteja que la societat civil arribi allà on no podrà el govern autonòmic, per exemple, pressionant els agents econòmics. Paluzie no vol eleccions forçades pel desacord de JxCat, ERC i la CUP. En canvi, creu que tornar a les urnes per fer front comú i denunciar que l'Estat no respecta els resultats podria reforçar l'independentisme fins i tot amb llistes separades. ■

ESTADES

DEL 25 DE JUNY AL 7 DE SETEMBRE

De 9h a 17h

De 3 a 9 anys

De 10 a 16 anys

Les activitats d'estiu més divertides i originals del CTT.

Tennis i pádel, anglès, multi jocs, dancekicks, gimcanes, multi esports, piscina, tallers manuals, activitats temàtiques i les nostres activitats de Platja.

-Servei d'acollida i recollida de 30 minuts inclòs

-Amb la teva inscripció, servei de guarderia infantil J.R.C.T.T. gratuït de 17h a 20h durant el mes de juliol

DUAL CAMP

DEL 25 DE JUNY AL 27 DE JULIOL

De 9h a 17h

De 10 a 16 anys

Sortides especials setmanals

Tennis o pádel, multi esports, piscina, la meitat de les activitats en anglès, activitats temàtiques i els nostres esports de Platja a vela, rem i motor

Servei d'acollida i recollida 30 minuts inclòs

Inscripcions a: www.tennistarragona.com

Informació a: estada@tenistarragona.com

CLUB TENNIS TARRAGONA / Tel. 977 208 015 / info@tenistarragona.com / www.tennistarragona.com

Ajuntament d'Ullastrell

ANUNCI

El Ple de la Corporació, en sessió plenària de data 18 d'abril de 2018, va adoptar l'acord d'aprovació inicial de les bases d'adjudicació de l'habitatge de Cal Metge mitjançant ocupació temporal en precari i convocatòria condicionada a l'aprovació definitiva de les bases. Es podran consultar a la web municipal www.ullastrell.cat.

Ullastrell, 27 d'abril de 2018

Signat electrònicament per l'alcalde

CAFETERIA SLÀVIA LES BORGES BLANQUES

SENSE TU NO HI HA ART

DISSABTE 28 D'ABRIL, A LES 23.30 H

PAU VALLVÉ

ENTRADA OBERTURA

MEMORIAL HERVÉ TARRATS. SLAVIA.CAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

En defensa dels docents de l'institut El Palau

A l'institut El Palau de Sant Andreu de la Barca, el dia 2 d'octubre del 2017, l'endemà del referèndum, es va donar l'opció als alumnes de batxillerat de fer un petit acte al pati al davant de la porta del centre, que consistia en uns minuts de silenci, mentre els d'ESO romanien al pati. Els professors van donar llibertat als alumnes per decidir si volien assistir-hi. No és cert que se'ls obligués. En algunes aules, es va permetre de fer un petit debat on els mateixos alumnes podien parlar sobre els fets ocorreguts el dia abans. En cap cas els professors no van imposar la seva opinió. És del tot fals que assenyalessin els alumnes fills de guàrdies civils, que els humiliessin ni que expressessin cap sentiment d'animadversió envers el cos de la Guàrdia Civil.

La reacció dels pares d'alguns alumnes davant el que entenen que és un acte de llibertat d'expressió va ser culpabilitzar i denunciar alguns professors pel delictes d'incitació a l'odi. Els primers professors acusats van repetir reiteradament davant la resta de companys que en cap cas no s'havia fet res que es pogués qualificar en aquests termes. La lli-

Instal·lacions de l'institut de Sant Andreu de la Barca ■ EPA

ta de professors acusats es va anar ampliant, sense causa ni fonament, de dos a onze docents. Per part dels alumnes, del miler d'estudiants que té l'institut, s'han personat com a part acusadora un total de sis famílies. La resta no participa en l'acusació.

El gener del 2018 van ser tots citats a declarar a la Ciutat de la Justícia. La majoria van contestar totes les preguntes i van negar totes les acusacions que se'ls imputen. Dues professores van acollir-se al dret de no declarar. Tant els declarants com

la defensa confiaven que el cas s'arxivaria, atès que simplement no s'havia fet res mal fet.

Mesos després, la fiscalia ha donat credibilitat a l'atestat de la Guàrdia Civil, desatenent les declaracions dels acusats. Nosaltres, els familiars, denunciem la seva indefensió davant l'opinió pública. Recordem que el Departament d'Ensenyament està intervingut pel 155 i ha silenciada tota manifestació pública que contraresti el relat imperant.

Denunciem la manca de rigor d'alguns mitjans de comunicació, ai-

Maria Mercè Puig i Vilanova
(familiar dels professors investigats)

xí com la campanya mediàtica que ha donat per bons els arguments de la fiscalia, sense esperar l'acció de la Justícia. Denunciem també que membres del govern espanyol s'hagin posat al costat de la fiscalia en qualificar de lamentables uns fets que no han estat provats. Denunciem la deshumanització que es practica una vegada més ignorant la presumpció d'innocència dels acusats.

Els nostres familiars són professionals de l'educació que tenen una llarga trajectòria i que han estat sempre ben valorats pels seus com-

Resulta inversemblant acusar-los de fer el contrari del que han fet sempre: educar en la convivència

panys i alumnes. Són persones íntegres, que entenen l'educació com alguna cosa més que la transmissió de coneixements; és a dir, tenen uns valors ètics i els posen en pràctica. Resulta del tot inversemblant acusar-los de fer el contrari del que han fet sempre: educar en la convivència i el respecte.

Resulta molt dolorós per a les famílies veure com persones que estimem són objecte de difamació, calúmnies i injúries. La dimensió que ha pres tot l'assumpte és desmesurada i no ajuda al normal funcionament del procés judicial ni de la tasca educativa del centre.

Volem deixar clar que confiem en l'acció de la justícia.

Prohibeixen a l'home que insultava Albiol dirigir-s'hi

Redacció
BARCELONA

El jutge de l'Audiència Nacional José de la Mata va deixar ahir en llibertat provisional el veí de Torroella de Montgrí (Baix Empordà) detingut dimecres per haver assetjat i insultat a través de les xarxes socials el líder del PPC, Xavier García Albiol. De la Mata va imposar a l'acusat una mesura cautelar anomenada "allunyament virtual", que li prohibeix que es torni a dirigir a Albiol a través de qualsevol mitjà; és a dir, ni per xarxes socials ni en persona.

L'home, de 36 anys, va comparèixer davant De la Mata acusat d'un delictes d'amenaça terrorista per haver enviat missatges privats a Albiol a l'octubre mitjançant una xarxa social, fent ús de comentaris injuriosos i humiliants i, fins i tot, amenaçadors. L'investigat, que va admetre ser l'autor dels missatges, va escriure al líder del PPC cada dos o tres dies durant gairebé set mesos associats a la seva feina com a polític i que havien generat en ell i la seva família gran inseguretats. ■

Els encausats pel 8-N al Ripollès no declaren

■ Els regidors de la CUP ni tan sols van entrar al jutjat de Ripoll

Jordi Casas
RIPOLL

La regidora de la CUP a Campdevànol, Mariona Baraldés, i el del mateix partit a Ripoll, Santi Llagostera, no van atendre ahir la citació al jutjat de primera instància i instrucció de Ripoll, i el d'ERC a la capital del Ripoll, Roger Bosch, i les alcaldesses de Pardines, Núria Pérez, i de Vallfogona, Carme Freixa, tots d'ERC, es van acollir al seu dret a no decla-

rar. El jutge volia saber si van incórrer en els delictes de desobediència i desordre públic arran del tall de la carretera de coll d'Ares amb motiu de la vaga del 8 de novembre. Al cap de menys de mitja hora van tornar al carrer, on el seu advocat, Joan Boix, va explicar que havia sol·licitat per escrit el sobreseïment de la causa, tot recordant que fins i tot el mateix atestat dels Mossos deixa clar "el to de jornada festiva, lúdica i d'estil pícnic". Boix va recordar que no se'ls podia atribuir l'existència d'extorsió o violència i que, per tant, no existia cap delictes.

El portaveu del secreta-

riat nacional de la CUP, Lluç Salellas, va lamentar les citacions judicials a regidors i alcaldes per atemorir-los. Salellas va afirmar que la vaga va ser totalment legítima i que es va celebrar "per defensar la República, la llibertat dels presos polítics i per reclamar un canvi del sistema capitalista cap a una societat fonamentada en els drets socials i laborals".

El responsable de política municipal d'ERC, Marc Sanglas, hi va coincidir en el fet que l'encausament de càrrecs electes és un intent de l'Estat espanyol d'acoquinar-los. "És la manera com algú entén la democràcia en aquest país",

Des de l'esquerra, Baraldés, Llagostera, Freixa, Pérez i Bosch, abans d'entrar al jutjat ■ J.C.

va dir.

Mariona Baraldés va resumir el sentiment de tots els encausats i de les més de 350 persones que es van concentrar al davant del jutjat de Ripoll i que van tallar la carretera de Barcelona, un dels accessos principals al centre.

"Tot respon a l'embat repressiu de l'Estat, però sempre estarem dempeus", va sentenciar. I va reblar: "Tota part negra té una cara clara i bona i, en aquest cas, és el suport incondicional de la gent."

Molts alcaldes i regidors del Ripollès, la Garrotxa i

la Cerdanya van fer costat als encausats; entre ells, els de Campdevànol, Joan Manso, i Ripoll, Jordi Munnell. Els dies anteriors, els respectius plens van aprovar mocions de suport i el Consell del Ripollès, una declaració institucional. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una candidata de Ciutadans malmet tòtems de l'ANC

■ Els municipals identifiquen cinc dels suposats autors dels danys a Girona ■ Puigdemont reclama explicacions a Cs

G. Pladeveya / Ò. Pinilla
GIRONA

La Policia Municipal de Girona ha identificat cinc de les persones que dimecres van destrossar presumptament els "tòtems de la dignitat" que l'ANC havia instal·lat a l'exterior de l'edifici de l'antic Santa Caterina. Entre els investigats hi ha una militant de Ciutadans (Cs), Esmeralda Úbeda de La Casa, que es va afiliar al partit fa 10 anys i és professora de física a la UdG. Va ser candidata a senadora per Cs el 2008 per la circumscrip-

ció de Girona. Posteriorment, en els comicis al Parlament celebrats el 2010, va ocupar el tercer lloc de la llista, també per la demarcació. I, en les eleccions municipals del 2012, va anar de segona suplent en la candidatura de Ciutadans a la ciutat de Girona. Des de la direcció del partit es va recalcar ahir, però, que Úbeda de La Casa no té cap càrrec públic dins de la formació política. Es va afegir que no tenien coneixement dels fets ocorreguts, ni menys que algú tingués la intenció de protagonitzar aquesta acció.

L'ANC havia col·locat nou estructures de fusta recobertes amb lones on hi havia els retrats dels Jordis i dels membres del govern català empresonats i els que han hagut de marxar a l'estranger. Van crear aquests tòtems uns veïns de Lladó per denunciar que hi hagi presos polítics al país i exiliats. Dimecres a la matinada, un grup d'encaputxats —format per unes vuit persones— es va dedicar a malmetre aquestes *escultures*. Portaven passamuntanyes i motxilles, i van tallar amb cúters les lones amb els diferents retrats dels líders

Desperfectes en els retrats dels líders independentistes ■ ACN

independentistes. Uns veïns els van gravar amb els mòbils mentre trencaven les teles i se les enduien enrotllades. Pocs hores després, els municipals van aconseguir identificar cinc dels suposats autors. Són quatre dones i un home, d'entre 32 i 59 anys d'edat. La policia els atri-

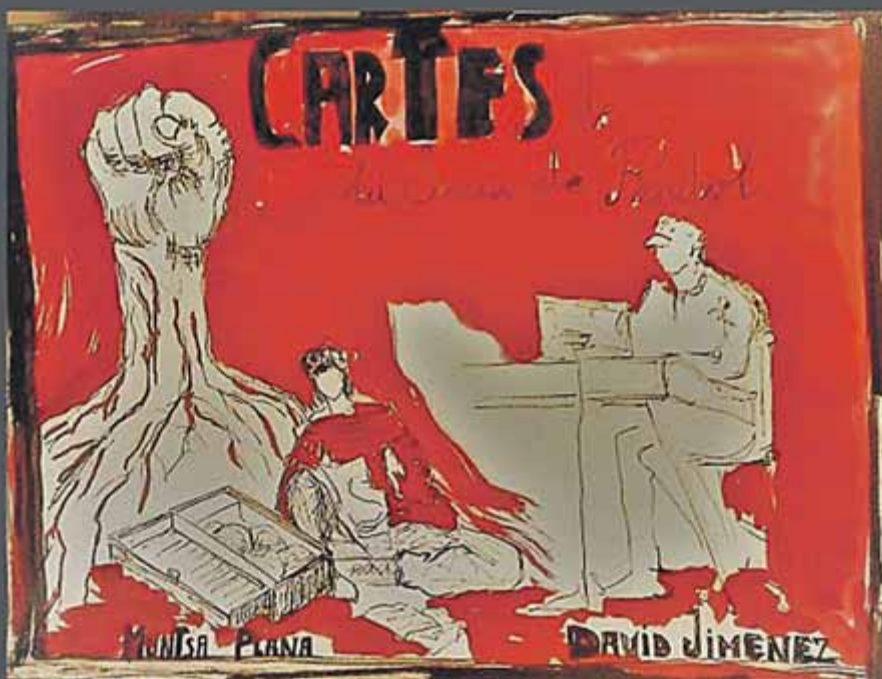
bueix un delictes de danys (les destrosses estan valorades en poc més de 500 euros). Els agents, que van rebre la denúncia de l'ANC, trametran ara l'atestat i les diligències al jutjat perquè els citi a declarar.

Els policies van requisar el material als investigats i van recuperar sis dels set-

ze retrats. L'ANC lamenta que "s'ultratgi una propietat d'una entitat exposada en un espai públic amb autorització de l'Ajuntament". L'Assemblea ha avançat que reposarà totes les imatges i seguirà "amb la campanya de denúncia que representa el fet que hi hagi presos i exiliats polítics a Catalunya". L'ANC, a més, demana a aquells qui han danyat els tòtems que, si volen, "facin els seus": "Ho respectarem, però que construeixin discurs i deixin de destruir el que altres volem expressar lliurement. Si tant els molesta, potser és per la vergonya que senten quan veuen presos polítics tancats perquè defensen els seus drets, com el de votar."

Puigdemont, per la seva banda, va reclamar ahir explicacions a Ciutadans. A través d'un tuit, el president va manifestar: "La violència feixista, ni a casa ni enlloc. Vestits com terroristes, armats amb eines tallants, fent actes contra la llibertat d'expressió... és la *kale borroka* de Cs. Urgeixen explicacions." ■

80è Aniversari de l'inici de la Batalla de l'Ebre

Les Jornades del Patrimoni Històric estan destinades aquest any a la commemoració del 80è aniversari de la Batalla de l'Ebre, atès que el terme de Campredó va ser escenari d'un dels esdeveniments més sagnants: el pas de l'Ebre, la matinada del 25 de juliol de 1938, durant el qual varen morir 1.600 combatents dels dos bàndols enfrontats.

Organitzades per l'Associació Cultural Soldevila, en col·laboració amb la regidoria de Cultura i Patrimoni de l'Ajuntament de Campredó, enguany tindran lloc en espais diferents (l'estació de ferrocarril i la casa templa del Prat) durant el dissabte 28 d'abril, el diumenge 29 d'abril i el dimarts 1 de maig.

De fet, inclourà la presència de membres de diverses associacions ebreques que treballen molt activament per la recuperació de la memòria històrica: Lo Riu, de la Fatarella i Terres de Cruïlla.

Entre les activitats que tindran lloc cal destacar l'espectacle "Lectura de Cartes de Pàndols", que omplirà el públic d'emotivitat amb l'apropament dels sentiments més humans en un període d'altra crueltat.

Diumenge tindrà lloc a la Casa del Prat, edifici templer de relleu històric, la jornada "Fem memòria", que acostuma a organitzar anualment Lo Riu i que enguany ha triat Campredó com a seu. Durant la jornada hi haurà una teatralització de la vida al front, així com una visita guiada als espais de la batalla al terme de Campredó, una actuació musical de la Banda de la brigada intergeneracional i una conferència sobre Campredó durant el període bèl·lic.

El dimarts 1 de maig es presentarà el projecte de rehabilitació de les muralles de la Casa del Prat i es farà la presentació pública de la vestimenta d'un brigadista internacional, que serà exposada permanentment a la Torre de Font de Quinto.

Per a més informació: www.campredo.cat

Organitza /

Regidoria de Cultura i Patrimoni
CAMPREDÓ

Amb el suport de /

Generalitat de Catalunya

1936-1939
RELVADA DE LA GUERRA CIVIL

Diputació Tarragona

80

La Cambra admet que Catalunya va millor del previst

■ Estima que l'economia catalana creixerà un 3,1% el 2018, quatre dècimes més del que deia a l'hivern ■ Totes les cambres catalanes demanen la formació del govern

Miquel Valls, president de la Cambra de Comerç de Barcelona, ahir ■ ACN

Eva Garcia Pagán
BARCELONA

La Cambra de Comerç de Barcelona també admet que es va passar de frenada en les seves previsions de creixement econòmic i en les conseqüències que la situació política de l'octubre ençà generarien al teixit econòmic català. El president de la Cambra de Comerç, Miquel Valls, va reconèixer ahir que "l'impacte del conflicte polític va ser limitat" i "selectiu en determinats sectors", de manera que va afectar més el turisme i el comerç, sens dubte també per la situació d'inseguretat generada des dels atemptats terroristes de l'agost a Barcelona i Cambrils.

En aquest sentit, ahir la Cambra corregia les seves previsions de creixement per al 2018, que fa tres mesos estimava en el 2,7%, i les augmentava quatre dècimes més, fins al 3,1%. Pel que fa al primer trimestre de l'any, el gabinet d'estudis de la Cambra assegurava que el producte interior brut (PIB) català ha augmentat un 0,7% en taxa intertrimestral i que podria continuar creixent al mateix ritme. "El comportament de l'ocupació mostra el di-

La xifra

3,1

percent creixerà l'economia catalana durant el 2018, 4 dècimes més del previst. L'any 2019 podria créixer un 2,7%.

namisme del primer trimestre de l'any", resumia Valls, que reconeixia que "es dona un pes de l'economia catalana més equilibrat que en el passat en coincidir que tant la demanda interna com l'externa han funcionat bé". Valls va insistir que la pertinença de Catalunya a la Unió Europea ha estat cabdal. "El factor més important és la pertinença a la Unió Europea. Seria molt diferent si no hi fóssim. L'economia catalana està protegida per l'economia europea", va remarcar. "Des de la Cambra reiterem l'absoluta necessitat que Catalunya estigui dins la UE", va dir. Amb tot, Valls va alertar de la necessitat d'estabilitat política i va fer extensiu un comunicat del conjunt de cambres de comerç de Catalunya en què es demana a les forces polítiques que es formi govern com més aviat millor.

La renda per càpita puja un 2%

La renda per habitant el 2015 es va situar en els 16.800 euros, una xifra que suposa un increment del 2% en relació amb l'any anterior, segons dades presentades ahir per l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). Així, en un total de 25 comarques ha augmentat la renda per habitant i en sis d'aquestes l'augment va ser per sobre del 3%. Es tracta del Vallès Oriental (3,7%), el Garraf (3,6%), seguides del Baix Llobregat, el Gironès, el Vallès Occidental i el Bages. Per contra, a l'Alta

Ribagorça, la Cerdanya i el Pallars Jussà es registren disminucions de renda per habitant del 3% aproximadament. El principal augment prové dels ingressos procedents de la remuneració d'assalariats (5,9%) -cal tenir en compte que l'increment en aquest apartat es produeix en totes les comarques-, ja que els ingressos procedents de l'excedent brut d'explotació s'han mantingut estables (0,1%) i els de les prestacions socials han caigut un 1,7% en relació amb l'any anterior.

4a FIRA DE LA TRANSHUMÀNCIA DE CATALUNYA

SANT ANTONI DE VILAMAJOR 29 D'ABRIL DE 2018

Idea i coordinació: **MAPAMUNDI** feres i esdeveniments serveis culturals Tel. 93 805 00 64 www.mapamundi.cat

Col·labora: **SAV** Ajuntament de Sant Antoni de Vilamajor **Diputació Barcelona**

Més informació a: www.santantonidevilamajor.cat